

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

—Μὲ τὸ φύλλο αὐτὸ μπαίνει ὁ «Ἀγώνας τῆς Γυναίκας» στὸν τρίτο χρόνο τῆς ἐκδόσεώς του. Ἄργα, ἐπίμονα, μὲ θυσίες καὶ μὲ κόπους, μέσα σὲ μιὰν ἀτμόσφαιρα ἀντιδράσεως καὶ χλευασμοῦ ἐξακολουθεῖ τὸ κήρυγμά του τὸ ἀπολυτρωτικό.

Στοὺς φανατικούς του φίλους, ποὺ μὲ τὴν ἠθική καὶ ὕλική τους ὑποστήριξη τοῦ ἐξασφαλίζουν τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ζωῆς του καὶ τὴ συνέχισιν τοῦ ἔργου, ἐκφράζει σήμερα ἡ σύνταξιν τῆς ὀλοῦθερ-
μες εὐχαριστίες της.

* *

—*Δὲν ὑπάρχει καμιὰ ἀμφιβολία* ὅτι ὑπάρχουν παντοῦ γυναῖκες ποὺ θρηνοῦν τὴ μεταβολὴ ποὺ γίνεται στὴν κοινωνικὴ τους θέσιν, ἐκεῖ ὅπου χειραφετεῖται ἡ γυναίκα. «Ἡ ἰσχὺς μας εἶναι ἡ ἀδυναμία μας» ἐπαναλαμβάνουν σὲ διαφόρους τόνους μερικὲς *συντάκτισσες* (εἶδαμε κι αὐτὴ τὴν ὑπογραφή). Ἡ ἀλήθεια εἶναι πὼς ὑποπτεύομε ὅτι δὲν κρύβονται πάντα γυναῖκες πίσω ἀπὸ τὶς γυναικεῖες ὑπογραφές. Τὸ πρᾶγμα ὅμως δὲν ἀλλάζει. Ὁ παρασιτισμὸς, ὁ φαβοριτισμὸς, ἡ ἐκμετάλλευσιν τῆς ἔλξεως τοῦ *φύλου* εἶναι ὅλα συνέπειες τῆς μειονεκτικῆς θέσεως τῆς γυναίκας, ποὺ ὡς τώρα δὲν εἶχε κανένα ἄλλο ὄπλο ἀπὸ τὴ γοητεία ποὺ θὰ μπορούσε νὰ ἐξασκήσει μὲ ὁποιοδήποτε τρόπο. Μὰ ἀλήθεια, αὐτὸν τὸν ἐξευτελισμὸ δὲν τὸν νιώθουν οἱ γυναῖκες; καὶ δὲν καταλαβαίνουν πὼς ἡ περὶφημη αὐτὴ *ἰσχὺς* δὲν μπορεῖ νὰ βαστάξει παρὰ ὅσο βαστᾷ ἡ νιότη καὶ ἡ ὁμορφιά τους;

* *

—*Ἐπιτέλους ἀρχίζει καὶ ἀναγνωρίζεται* καὶ στὸν τόπο μας ἡ ἀγάπη νὰ λήβει τὸ κράτος νομοθετικὴ πρόνοια γιὰ τὰ ἐξώγαμα παιδιά καὶ νὰ ἀναζητεῖται ἡ πατρότητα, γιὰ νὰ μοιράζεται ὁ πατέρας μὲ τὴ μητέρα τὰ βάρη γιὰ τὸ παιδί ποὺ γεννήθηκε ἀπὸ τοὺς δύο τους, ἐνῶ ὡς τώρα βαραίνουν μόνο τὴ μητέρα. Ἡ «Ἀθηναϊκὴ» σὲ δύο ἄρθρα της ὑποστηρίζει μὲ πολλὴ δύναμιν καὶ μὲ ἀκαταμάχητα ἐπιχειρήματα τὴν ἀναζήτησιν τῆς πατρότητας, ἀναφέροντας τὴ σχετικὴ νομοθεσίαν τοῦ τωρινοῦ ρωσικοῦ κράτους.

«Ἄν ἐπίγει ψήφισις νόμου εἶναι ἡ τοῦ περὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἀνευρέσεως τῆς πατρότητος, ὅστις ἐφηρμόσθη μετὰ τὸν πόλεμον εἰς τὴν Γαλλίαν, καὶ ἄλλου... Ὅφειλε νὰ πληρώσῃ ὁ ἀνὴρ κατακτητῆς: τὰ ἔξοδα τῆς τέρψεώς του... Ἡ γυνὴ δὲν φέρει μόνον εἰς τὸν κόσμον ἀνθρωπίνην ὑπαρξιν...» γράφει μεταξὺ ἄλλων ὁ ἀρθρογράφος τῆς «Ἀθηναϊκῆς».

Αὐτὸ εἶναι ἀπὸ τὰ πιὸ εὐχάριστα σημεῖα τῶν

καιρῶν. Γιατὶ ὅταν πρῶτος ὁ Σ.Ε.Δ.Γ. μόλις ιδρύ-
θηκε κήρυξε τὴν ἀνάγκη τῆς ἀναζητήσεως τῆς πατρό-
τητας, προκάλεσε ἐναντίον του τὴ νενική κατακραυγή.